

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ УКРНОІВІ

17.12.2025 № 316/2025

МІНЕКОНОМІКИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ОРГАН ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ
ДЕРЖАВНА ОРГАНІЗАЦІЯ
«УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ОФІС
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ ТА ІННОВАЦІЙ»
(УКРНОІВІ)
АПЕЛЯЦІЙНА ПАЛАТА

вул. Дмитра Годзенка, 1, м. Київ, 01601, тел.: +380 44 209-27-06, +380 67 501-05-95
e-mail: office@nipo.gov.ua, <https://www.nipo.gov.ua>, кодзгідноз ЄДРПОУ: 44673629

Р І Ш Е Н Н Я

12 листопада 2025 року

Колегія Апеляційної палати УКРНОІВІ, затверджена розпорядженням голови Апеляційної палати Білоцьким В. В. від 20.03.2025 № Р-АП/39-25, у складі головуючого Запорожець Л. Г. та членів колегії Тумко Л. І., Рябоконя В. А., за участю секретаря засідання Лазарець І. М., розглянула апеляційну заяву Омельченка Романа Сергійовича про визнання прав на промислові зразки «1.-3. ШОРТИ ВЕЛОСИПЕДНІ» за свідоцтвом № 47039 недійсними повністю, власник прав інтелектуальної власності на промислові зразки – Коптєв Станіслав Олексійович.

Представник апелянта – Лемещук Н. В.

Представник власника – Закревська Ю. В.

Апеляційна заява Омельченка Р. С. (далі – апелянт) подана на підставі пункту 1 статті 25¹ Закону України від 15.12.1993 № 3688-ХІІ «Про охорону прав на промислові зразки» (далі – Закон № 3688-ХІІ), згідно з яким будь-яка особа може подати до Апеляційної палати обґрунтовану заяву про визнання прав на промисловий зразок недійсними повністю або частково на підставі невідповідності промислового зразка умовам надання правової охорони, визначеним цим законом.

Відповідно до пункту 2 статті 25¹ Закону № 3688-ХІІ, заява про визнання прав на промисловий зразок недійсними може бути подана протягом усього

строку чинності майнових прав на промисловий зразок та після припинення їх чинності.

Апеляційну заяву подано з метою визнання недійсними прав на промислові зразки «1.-3. ШОРТИ ВЕЛОСИПЕДНІ» за свідоцтвом № 47039 від 25.12.2024 (далі – оспорювані промислові зразки).

Власником прав інтелектуальної власності на оспорювані промислові зразки за свідоцтвом № 47039 є Коптев Станіслав Олексійович. Заявку № s 2024 00397 на оспорювані промислові зразки подано 06.05.2024. Відомості про державну реєстрацію оспорюваних промислових зразків опубліковано в офіційному електронному бюлетені «Промислова власність» (далі – Бюлетень) № 52 від 25.12.2024. До Державного реєстру України промислових зразків внесено такі зображення:

(1.1)

(1.2)

(1.3)

(1.4)

(2.1)

(2.2)

(2.3)

(2.4)

(3.1)

(3.2)

(3.3)

(3.4)

Апелянт просить визнати недійсними повністю права на оспорювані промислові зразки на підставі їх невідповідності критеріям охороноздатності «новизна» та «індивідуальний характер», встановленим статтею 6 Закону № 3688-XII, та здійснити публікацію про це в Бюлетені.

Викладення аргументів сторін

Апелянт повідомляє, що вироби, ідентичні до оспорюваного промислового зразка, були доведеними до загального відома задовго до дати подання заявки № s 2024 00397, що підтверджується публікаціями в соціальних мережах «Instagram», «TikTok» та «Facebook» у період з 25.08.2021 по 05.12.2021.

Перші зафіксовані матеріали з демонстрацією виробів, ідентичних оспорюваним промисловим зразкам, датуються 25.08.2021, коли користувачем «@lesianikitiuk» опубліковано відеоматеріал за посиланням: <https://www.tiktok.com/@lesianikitiuk/video/7000405561023925510>.

На думку апелянта, цей відеоматеріал охоплює вироби, що відповідають промисловим зразкам 1.-3. Платформа TikTok забезпечує відкритий доступ до необмеженого кола користувачів, а відеоматеріал було поширено для широкої аудиторії, що підтверджує доведення відповідного виробу до загального відома до дати подання заявки на оспорюваний промисловий зразок.

Додатковим підтвердженням є публікації користувача «TopDog» у соціальній мережі «Facebook»:

від 07.09.2021 за посиланням:

https://www.facebook.com/photo/?fbid=1538776939815385&set=a.820046988355054&locale=ru_RU;

від 05.12.2021 за посиланнями:

https://www.facebook.com/photo/?fbid=1602510563442022&set=pb.100063470083566.-2207520000&locale=ru_RU;

https://www.facebook.com/photo/?fbid=1602510560108689&set=pb.100063470083566.-2207520000&locale=ru_RU.

Також, користувачем «topdog_ua» розміщено публікації у соціальній мережі «Instagram», зафіксовані станом на 13.03.2025, як 186 тижнів тому та 179 тижнів тому, за посиланнями:

<https://www.instagram.com/stories/highlights/17876208965461798/>;

<https://www.instagram.com/stories/highlights/17912750369039196/>.

На думку апелянта, наведені джерела у своїй сукупності підтверджують, що відповідні промислові зразки були введені в цивільний обіг та були доведені до загального відома ще у період з 25.08.2021 по 05.12.2021. Факт поширення візуальних матеріалів у соціальних мережах, що забезпечують відкритий доступ до необмеженого кола осіб, свідчить про те, що на момент подання заявки № s 2024 00397 на оспорювані промислові зразки ідентичні вироби вже були відомі широкій аудиторії, а отже – доведені до загального відома.

Апелянт стверджує, що оспорювані промислові зразки та раніше опубліковані вироби є ідентичними, оскільки їх форма, крій, силует, пропорції, а також розташування та форма швів повністю збігаються.

На доведення відсутності індивідуального характеру в оспорюваних промислових зразках апелянт зазначає таке:

вироби, у яких застосовано оспорювані промислові зразки, є одягом спортивного призначення (велосипедні шорти). На ринку існує широкий спектр аналогічних виробів різних виробників, що формує в інформованого

користувача чітко уявлення про типові ознаки таких шортів – їх фасон, крій, силует, розташування швів, пропорції та характер облягання;

інформованим користувачем у цій сфері є особа, яка регулярно обирає або використовує спортивний одяг, у результаті чого має сталий рівень обізнаності щодо зовнішнього вигляду та конструктивних особливостей велосипедних шортів різних брендів;

у сфері виготовлення спортивних шортів автор має значну свободу творчого підходу: він може змінювати крій, довжину, силует, пропорції, форму та напрям оздоблювальних швів, декоративні елементи, наявність або відсутність рельєфів, комбінування тканин та інші елементи дизайну. Саме ці суттєві ознаки визначають загальне враження від виробу для інформованого користувача;

незначні відмінності у кольорі тканини не можуть створити іншого загального враження, оскільки спортивний одяг виробляється у різних кольорових варіантах – це звичайна практика модельного ряду одного і того ж виробника. Індивідуальний характер формується не кольором, а передусім конструктивними ознаками виробу.

З урахуванням викладеного, апелянт просив задовольнити апеляційну заяву.

18.03.2025 апелянт подав доповнення до апеляційної заяви, у яких зазначив, що оспорюваний промисловий зразок 3 був доведений до загального відома 188 тижнів тому (станом на 17.03.2025). Публікація розміщена користувачем «topdog_ua» в соціальній мережі «Instagram» за посиланням: <https://www.instagram.com/stories/highlights/17876208965461798/>.

20.03.2025 від апелянта надійшло клопотання про долучення додаткових доказів, а саме протоколу огляду вебсторінок від 14.03.2025 № 14/03-02.

15.05.2025 апелянт подав додаткові пояснення та докази, в яких зазначено, що варіації кольору та застосування зовнішніх (flatlock stitch) швів є звичайними для спортивного одягу і не формують нових суттєвих ознак. Тому такі елементи не можуть забезпечувати оспорюваним промисловим зразкам індивідуального характеру відповідно до статті 6 Закону № 3688-XII.

02.06.2025 від власника оспорюваних промислових зразків надійшов відзив, в якому він не погоджується з доводами апелянта.

Стосовно новизни у відзиві наведено такі доводи:

надані апелянтом матеріали не підтверджують публічного розкриття саме оспорюваних промислових зразків. Публікації в соціальних мережах за період 25.08.2021-05.12.2021 не містять повного та достовірного зображення жодного з оспорюваних промислових зразків у необхідній кількості видів, що унеможлиблює їх ідентифікацію як тотожних;

зображення, надані апелянтом, не дозволяють встановити ідентичність виробів, оскільки вони демонструють різні вироби на різних моделях, з різними пропорціями тіла, відмінними ракурсами, освітленням та кольоровими рішеннями;

матеріали, надані апелянтом, не містять підтвердження, що зображені на фотографіях вироби можна співвіднести з оспорюваними промисловими

зразками. Жоден із наданих прикладів не містить чіткої та однозначної відповідності суттєвим ознакам оспорюваних зразків;

апелянт невірно порівнює окремі елементи з різних виробів, оскільки, промисловий зразок порівнюється в цілому. Змішування фрагментів різних зображень з метою доведення ідентичності є недопустимим і не може визнаватись доказом у розумінні законодавства;

публікації в соціальних мережах не підтверджують доступності для інформованого користувача. Вони не містять даних про охоплення, аудиторію, комерційне використання чи фактичне сприйняття такими користувачами, а тому не свідчать про реальне доведення відповідних виробів до загального відома.

З урахуванням викладеного, власник промислових зразків вважає, що відсутність чіткої фіксації часу, повноти та достовірності зображень виключає можливість встановлення факту розкриття всіх суттєвих ознак оспорюваних промислових зразків до дати подання заявки – 06.05.2024.

Стосовно індивідуального характеру власник оспорюваних промислових зразків зазначає:

колір, текстура, декоративні елементи, пропорції та їх просторове розташування є рівнозначними складовими промислового зразка та підлягають урахуванню при визначенні його індивідуального характеру. Ігнорування апелянтом будь-якого з цих елементів, у тому числі кольору, є неправомірним і суперечить нормам Закону № 3688-XII;

індивідуальний характер промислового зразка оцінюється за загальним враженням, яке він справляє на інформованого користувача, а не за окремими елементами або їх ізольованим порівнянням. Візуальне сприйняття промислового зразка формується сукупністю ознак – поєднанням кольорових рішень, структурою та розташуванням швів, декоративних рельєфів, пропорційністю частин виробу та композиційною логікою оздоблення. Саме таке комплексне поєднання формує самостійне й оригінальне загальне враження, яке не може бути нівельоване окремими подібними елементами базового крою чи силуету;

апелянт застосовує неправомірний «мозаїчний» підхід, аналізуючи форму та крій окремо від інших елементів і зіставляючи різні фрагменти зовнішнього вигляду з різних джерел. Такий довільний комбінований аналіз порушує принцип цілісного сприйняття виробу та не може бути визнаний належним доказом відсутності індивідуального характеру;

крім того, обсяг правової охорони визначається виключно зображенням промислового зразка, внесеним до Реєстру. Відтак, посилення апелянта на словесні характеристики, опис, власні інтерпретації або припущення не можуть впливати ні на оцінку індивідуального характеру, ні на результати порівняння з іншими виробами, оскільки юридичне значення має тільки зображення, подане із заявкою.

У зв'язку з зазначеним вище, на думку власника, навіть за наявності певних спільних рис, притаманних багатьом виробам відповідної категорії, оспорювані

промислові зразки мають власне оригінальне кольорове рішення, відмінну композицію швів, характерне співвідношення панелей тканини та іншу структуру оздоблення. Сукупність цих ознак формує інше загальне враження на інформованого користувача.

Стосовно обставин доведення оспорюваних промислових зразків до загального відома власник оспорюваних промислових зразків пояснив, що саме він є автором цих промислових зразків. Створені ним промислові зразки були представлені в мережі «Інтернет» його дружиною на їх власній сторінці «TOPDOG» в соціальній мережі «Інстаграм», а також іншими особами, які демонстрували вироби на своїх сторінках у соціальних мережах, за згодою власника.

Також власник оспорюваних промислових зразків повідомив, що на дату початку повномасштабного вторгнення російської федерації в Україну 24.02.2022 він перебував у місті Херсон, де внаслідок бойових дій його швейне виробництво було частково зруйноване та тимчасово зупинене. Через ці обставини він фактично не міг реалізувати своє право на подання заявки на реєстрацію промислових зразків.

У зв'язку з цим власник просить вважати, що подання заявки було здійснено у перший можливий момент після настання об'єктивної можливості реалізації такого права, і застосувати положення Закону України «Про захист інтересів осіб у сфері інтелектуальної власності під час дії воєнного стану, введеного у зв'язку із збройною агресією російської федерації проти України» (далі – Закон № 2174-IX).

15.09.2025 від апелянта надійшло заперечення проти відзиву на апеляційну заяву, в якому він стверджує, що обставини, на які посиляється власник оспорюваних промислових зразків, не створюють підстав для застосування положень Закону № 2174-IX, оскільки:

з публікацій із соціальних мереж вбачається, що Коптев С. О. мешкав у місті Одеса ще з 2015 року, активно займався бізнесом і продавав відповідні вироби до подання заявки 06.05.2024. Таким чином, заявка не пов'язана з форс-мажорними обставинами і подана значно пізніше фактичного використання виробів;

власник оспорюваних промислових зразків в 2022 році після початку повномасштабної збройної агресії здійснював активну господарську діяльність, пов'язану з виготовленням та реалізацією спірних виробів, займався моніторингом соціальних мереж та просуванням у них своїх виробів. За таких обставин він мав усі необхідні можливості для своєчасного подання заявки на реєстрацію відповідних промислових зразків, без невиправданого відтермінування до травня 2024 року;

Закон № 2174-IX стосується тільки тих дій, які пов'язані з вже поданими заявками на об'єкти інтелектуальної власності або з вже набутими майновими правами інтелектуальної власності на вказані в законі об'єкти інтелектуальної власності, тобто процедурних строків.

28.10.2025 від власника промислових зразків надійшла відповідь на заперечення апелянта проти відзиву, в якій зазначено, що будь-які згадки у відкритих джерелах про місце перебування його родини, розташування виробництва чи складів в умовах активних бойових дій та окупації м. Херсон несли реальну загрозу для безпеки життя і здоров'я автора і його сім'ї, а тому висновки апелянта про місцеперебування автора у конкретний період часу, тим більше на підставі загальних публікацій у соціальних мережах, є необґрунтованими.

Власник оспорюваних промислових зразків не погоджується з доводами апелянта щодо застосування Закону № 2174-IX і зазначає, що:

доводи апелянта про те, що дія Закону № 2174-IX поширюється виключно на процедурні строки щодо вже поданих заявок та чинних прав інтелектуальної власності, є необґрунтованими – апелянт вибірково цитує Закон № 2174-IX і не враховує, що він прямо передбачає зупинення строків для всіх дій, пов'язаних з охороною прав інтелектуальної власності;

подання заявки на промисловий зразок є дією, пов'язаною з охороною прав інтелектуальної власності, а строк авторської пільги (12 місяців до дати подання заявки), визначений Законом № 3688-XII, також є строком, перебіг якого підлягав зупиненню відповідно до Закону № 2174-IX.

Пунктом 1 глави 5 розділу III Регламенту Апеляційної палати Національного органу інтелектуальної власності, затвердженого наказом Міністерства економіки України від 23.11.2023 № 17768 (далі – Регламент), встановлено, що розгляд апеляційної заяви по суті передбачає встановлення наявності підстав для визнання прав на промисловий зразок недійсними відповідно до статті 25¹ Закону № 3688-XII та вирішення питання чинності прав на промисловий зразок на підставі наданих матеріалів.

Колегія Апеляційної палати з метою з'ясування обставин, якими обґрунтовуються вимоги апелянта та які необхідно встановити для прийняття рішення, відповідно до пунктів сьомого, восьмого та дев'ятого глави 5 розділу III Регламенту, заслухала вступне слово апелянта та власника свідоцтва, з'ясувала обставини, на які вони посилалися як на підставу своїх вимог і заперечень, перевірила докази, що містилися у апеляційній заяві (Вх. від 17.03.2025 № 1824-08/2025), доповненні до заяви (Вх. від 18.03.2025 № 1931-08/2025), заявах про долучення доказів та додаткових пояснень (Вх. від 20.03.2025 № 1996-08/2025, Вх. від 15.05.2025 № 3892-08/2025), у відзиві на апеляційну заяву (Вх. від 02.06.2025 № 4500-/2025), запереченні проти відзиву на апеляційну заяву (Вх. від 15.09.2025 № 7525-08/2025), відповіді на заперечення проти відзиву (Вх. від 28.10.2025 № 9068-/2025), та встановила таке.

Законом № 3688-XII передбачено, що зареєстрований промисловий зразок: визнається новим, якщо жоден ідентичний промисловий зразок не доведено до загального відома до дати подання заявки до Національного органу інтелектуальної власності (далі – НОІВ) або, якщо заявлено пріоритет, до дати її пріоритету (пункт 2 статті 6 Закону № 3688-XII);

визнається таким, що має індивідуальний характер, якщо загальне враження, яке він справляє на інформованого користувача, відрізняється від загального враження, яке справляє на такого користувача будь-який інший промисловий зразок, доведений до загального відома до дати подання заявки до НОІВ або, якщо заявлено пріоритет, до дати її пріоритету (пункт 3 статті 6 Закону № 3688-ХІІ).

У зв'язку з зазначеним в першу чергу колегія Апеляційної палати повинна з'ясувати, чи було доведено до загального відома інші промислові зразки, які підлягають порівнянню з зареєстрованими промисловими зразками, щодо визнання яких недійсними подано апеляційну заяву, до дати подання (06.05.2024) заявки на них.

Пунктом 4 статті 6 Закону № 3688-ХІІ встановлено, що зареєстрований промисловий зразок вважається доведеним до загального відома, якщо був опублікований у результаті здійснення державної реєстрації або з інших підстав, або був експонований на виставці, використаний у торгівлі або іншим чином оприлюднений, крім випадків, коли такі події не могли стати відомими під час звичайного провадження господарської діяльності у колах, що спеціалізуються у відповідній галузі і провадять свою діяльність на території України, до дати подання заявки до НОІВ або, якщо заявлено пріоритет, до дати пріоритету.

Аналіз фактичних обставин та оцінка доказів щодо доведення до загального відома промислових зразків відповідно до статті 6 Закону № 3688-ХІІ.

Оспорюваний промисловий зразок «1.-3. ШОРТИ ВЕЛОСИПЕДНІ» було подано на реєстрацію 06.05.2024 за заявкою № s 2024 00397, зареєстровано на ім'я Коптева С. О. Відомості про державну реєстрацію за свідоцтвом № 47039 опубліковано в Бюлетені № 52 від 25.12.2024.

Апелянт вважає, що оспорювані промислові зразки не відповідають критеріям охороноздатності, визначеним пунктами 2 та 3 статті 6 Закону № 3688-ХІІ, зокрема не мають новизни та індивідуального характеру з огляду на раніше опубліковані в мережі «Інтернет» зображення виробів «Шорти».

На підтвердження невідповідності критерію «новизна», апелянт зазначає, що суттєві ознаки оспорюваних промислових зразків були доведені до загального відома раніше дати подання заявки на них. Як вважає апелянт, це підтверджується доступністю в соціальних мережах «Instagram», «TikTok» та «Facebook» у період з 25.08.2021 по 05.12.2021 для невизначеного кола осіб зображень виробів, які, на його думку, є ідентичними за зовнішніми характеристиками заявленому промисловому зразку.

На підтвердження вказаних обставин апелянтом надано скріншоти зображень виробів із зазначенням посилань на відповідні інтернет-ресурси та користувачів, які здійснили їх публікацію. Зокрема, апелянт посилається на те, що перші зафіксовані матеріали, які, на його думку, демонструють вироби, ідентичні оспорюваним промисловим зразкам, датуються 25.08.2021, коли

користувачем «@lesianikitiuk» у соціальній мережі «TikTok» було опубліковано відеоматеріал за посиланням:

<https://www.tiktok.com/@lesianikitiuk/video/7000405561023925510>.

Додатково апелянт посилається на публікації користувача «TopDog» у соціальній мережі «Facebook», а саме публікацію від 07.09.2021 за посиланням:

https://www.facebook.com/photo/?fbid=1538776939815385&set=a.820046988355054&locale=ru_RU,

а також публікації від 05.12.2021 за посиланнями:

https://www.facebook.com/photo/?fbid=1602510563442022&set=pb.100063470083566.-2207520000&locale=ru_RU;

https://www.facebook.com/photo/?fbid=1602510560108689&set=pb.100063470083566.-2207520000&locale=ru_RU.

Крім того, апелянт наводить як докази публікації користувача «topdog_ua» у соціальній мережі «Instagram», зафіксовані станом на 13.03.2025 року як такі, що були оприлюднені 186 тижнів тому та 179 тижнів тому, відповідно, за такими посиланнями:

<https://www.instagram.com/stories/highlights/17876208965461798/>;

<https://www.instagram.com/stories/highlights/17912750369039196/>.

Користувачем «topdog_ua» також у соціальній мережі «Instagram» була здійснена публікація, зафіксована станом на 17.03.2025 року як така, що була оприлюднена 188 тижнів тому, за таким посиланням:

<https://www.instagram.com/stories/highlights/17876208965461798/>.

Власник промислових зразків, не погоджуючись з доводами апелянта, зазначає, що він є автором оспорюваних промислових зразків та наведені апелянтом матеріали не є доказами доведення суттєвих ознак промислового зразка до загального відома третіми особами до дати подання заявки.

На підтвердження розробки промислових зразків власником надані скриншоти фотографій з примірок шортів велосипедних, роботи з викройками, матеріалу виготовлення, приміщення виробництва.

Крім того, колегією Апеляційної палати з'ясовано, що власник оспорюваних промислових зразків Коптев С. О. є власником торговельної марки «TOPDOG» за свідоцтвом № 263759, що підтверджується даними відкритого державного реєстру, доступ до якого забезпечується через офіційний вебсайт НОІВ. У засіданні представником власника промислових зразків зазначено, що виготовлення та реалізація продукції, втіленої у відповідних промислових зразках, здійснюється під торговельною маркою «TOPDOG» у соціальних мережах «Instagram», «TikTok» та «Facebook».

Разом з тим, при розгляді апеляційної заяви в засіданні власник оспорюваних промислових зразків повідомив, що наведені апелянтом оприлюднені зображення промислових зразків розміщені самим Коптевим С. О. або з його відома.

Відповідно до пункту 5 статті 6 Закону № 3688-XII на визнання промислового зразка охороноздатним не впливає розкриття інформації про нього автором, його правонаступником або особою, яка одержала від автора або його

правонаступника прямо чи опосередковано таку інформацію, протягом 12 місяців до дати подання заявки до НОІВ або, якщо заявлено пріоритет, до дати її пріоритету. Водночас обов'язок доведення обставин розкриття інформації покладається на особу, заінтересовану в застосуванні положень цього пункту. Положення цього пункту застосовується також у разі, якщо промисловий зразок було доведено до загального відома внаслідок зловживань стосовно автора або його правонаступника.

За результатами аналізу обставин справи колегія Апеляційної палати встановила, що матеріали справи підтверджують доведення до загального відома промислових зразків, які мали б підлягати порівнянню, оскільки їх оприлюднено до дати подання заявки на оспорювані промислові зразки (06.05.2024). Водночас колегією Апеляційної палати встановлено, що наведені апелянтом попередні оприлюднені зображення промислових зразків доводились до загального відома самим же їх власником – Коптевим С. О., який зазначає себе автором, або ж з його відома.

За таких обставин, колегія Апеляційної палати встановила, що до таких правовідносин застосовується положення пункту 5 статті 6 Закону № 3688-XII, з огляду на те, що розкриття інформації про оскаржувані промислові зразки мало місце з боку особи, яка зазначає себе їх автором, що не оскаржується і не спростовується самим апелянтом, а відтак таке попереднє доведення до загального відома на визнання промислових зразків неохороноздатними не впливає.

Аналіз фактичних обставин щодо застосування Закону № 2174-IX.

Для з'ясування всіх обставин справи, що мають значення для правильного розгляду апеляційної заяви, колегією Апеляційної палати досліджено доводи власника щодо можливості застосування до спірних правовідносин положення Закону № 2174-IX, яким було зупинено перебіг строків для дій, пов'язаних із охороною прав на промислові зразки, зокрема щодо строку, передбаченого пунктом 5 статті 6 Закону № 3688-XII, та встановлено таке.

Власник оспорюваних промислових зразків підкреслює, що всі наведені попередньо оприлюднені промислові зразки були доведені до загального відома ним, як автором, а також іншими особами за його згодою.

Під час засідання представник власника поінформував колегію Апеляційної палати, що дії щодо оприлюднення здійснювалися власником з наміром в подальшому реалізувати своє право на «авторську пільгу», передбачене пунктом 5 статті 6 Закону № 3688-XII, та подати заявку до НОІВ не пізніше ніж через 12 місяців від дати оприлюднення, що не було здійснено через повномасштабне вторгнення російської федерації до України.

Водночас власник вважав, що зможе правомірно подати заявку після спливу 12 місяців після дати першого оприлюднення, оскільки з 24.02.2022, відповідно до Закону № 2174-IX, зупинено перебіг строків для вчинення дій, пов'язаних з охороною прав інтелектуальної власності, а також строків щодо процедур набуття цих прав.

У зв'язку з цим власник просить визнати, що строк, передбачений пунктом 5 статті 6 Закону № 3688-ХІІ (12-місячна «авторська пільга»), було зупинено.

Водночас апелянт в засіданні не спростовував, що зазначені публікації, можливо, були здійснені власником промислових зразків або з його відома.

Проте, апелянт заперечував проти застосування положень Закону № 2174-ІХ, оскільки, на його думку, особливий порядок перебігу строків поширюється виключно на дії, пов'язані з уже поданими заявками на об'єкти інтелектуальної власності або з чинними майновими правами на такі об'єкти, тобто на процедурні строки.

Колегія Апеляційної палати зазначає, що питання авторства не є предметом даного апеляційного розгляду, який обмежується встановленням наявності чи відсутності обставин, на яких ґрунтуються вимоги і заперечення сторін.

Водночас встановлення факту, дати та суб'єкта розкриття суттєвих ознак промислового зразка до подання заявки, зокрема чи було таке розкриття здійснене самим заявником, власником або з його відома, має безпосереднє значення для вирішення питання про можливість застосування положень Закону № 2174-ІХ, що, у свою чергу, є необхідним для належного розгляду апеляційної заяви.

Разом з тим, колегія Апеляційної палати бере до уваги, що завданням Закону № 2174-ІХ є захист інтересів осіб у сфері інтелектуальної власності у період дії воєнного стану, з метою створення правових механізмів не допущення втрати прав інтелектуальної власності у період дії воєнного стану. При цьому, саме на державу покладено обов'язок мінімізувати вплив негативних факторів та наслідків дії воєнного стану на громадян України.

Так, відповідно до абзацу першого пункту 1 частини першої Закону № 2174-ІХ з дня введення в Україні воєнного стану, введеного у зв'язку із збройною агресією російської федерації проти України, зупиняється перебіг строків для вчинення дій, пов'язаних з охороною прав інтелектуальної власності, а також строків щодо процедур набуття цих прав, визначених законами України «Про охорону прав на промислові зразки» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 7, ст. 34 із наступними змінами), «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 7, ст. 36 із наступними змінами), «Про охорону прав на компонування напівпровідникових виробів» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 8, ст. 28 із наступними змінами), «Про охорону прав на винаходи і корисні моделі» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 37, ст. 307 із наступними змінами), «Про правову охорону географічних зазначень» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 32, ст. 267 із наступними змінами), «Про авторське право і суміжні права» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 43, ст. 214 із наступними змінами), «Про охорону прав на сорти рослин» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 23, ст. 163 із наступними змінами), включаючи всі передбачені цими законами та нормативними актами строки, зокрема, але не виключно, строки подання заперечення проти заявки або дії міжнародної

реєстрації в Україні, строки оскарження рішення Національного органу інтелектуальної власності України за заявою у судовому порядку або до Апеляційної палати, строки подання заяви про визнання прав на винахід недійсними, строки, протягом яких можливе поновлення пропущених строків тощо, за виключенням строків, встановлених для здійснення дій Національним органом інтелектуальної власності України або центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони прав на сорти рослин, відомості, необхідні для набуття прав на сорт, та за виключенням окремих випадків, встановлених цим Законом.

Відтак, твердження апелянта про те, що норми Закону № 2174-IX про особливий порядок перебігу строків поширюються виключно на процедурні строки, пов'язані з уже поданими заявками на об'єкти інтелектуальної власності, а тому не можуть бути застосовані у даній справі, колегія Апеляційної палати не приймає до уваги, оскільки у силу прямої норми пункту 1 частини першої Закону № 2174-IX зупиняється перебіг усіх строків, пов'язаних як з вчиненням дій, пов'язаних з охороною прав інтелектуальної власності, так і строків щодо процедур набуття цих прав.

Водночас слід врахувати, що подання заявки на промисловий зразок є дією, пов'язаною з охороною прав інтелектуальної власності, а 12-місячний строк для подання заявки на промисловий зразок з дати розкриття автором інформації про нього (так звана «авторська пільга») прямо передбачений пунктом 5 статті 6 Закону № 3688-XII.

Таким чином, колегія Апеляційної палати констатує, що передбачений пунктом 5 статті 6 Закону № 3688-XII строк – пільговий період у 12 місяців на подання заявки від дати доведення до загального відома зображень промислових зразків їх автором, є строком, який підлягав продовженню, в розумінні Закону № 2174-IX.

Колегією встановлено, що перша публікація, на яку посилається апелянт, відбулася 25.08.2021, отже пільговий 12-місячний період на подачу заявки, передбачений пунктом 5 статті 6 Закону № 3688-XII, спливав 25.08.2022, тобто після 24.02.2022 – дати, з якої відповідно до Закону № 2174-IX було зупинено перебіг строків.

Таким чином, з урахуванням вищезазначених обставин у сукупності, колегія Апеляційної палати дійшла висновку про необхідність застосування до спірних правовідносин положень Закону № 2174-IX, що передбачає призупинення перебігу строків, до яких належить передбачений пунктом 5 статті 6 Закону № 3688-XII 12-місячний пільговий строк на подання заявки від дати розкриття інформації автором і виключає для нього негативні наслідки такого розкриття.

Водночас колегія Апеляційної палати встановила, що апелянт не надав доказів на підтвердження існування інших промислових зразків, які були б доведені до загального відома до дати подання заявки до НОІВ та які підлягають порівнянню з зареєстрованими промисловими зразками. Відтак, у справі відсутні інші промислові зразки, які підлягають порівнянню з зареєстрованими промисловими зразками, які були доведені до загального відома, до дати подання

(06.05.2024) заявки № s 2024 00397, крім тих, які були оприлюднені самим їх власником, який зазначає себе автором.

У зв'язку з викладеним колегія Апеляційної палати приходить до висновку, що наведені апелянтом матеріали не підтверджують доведення оспорюваних промислових зразка до загального відома у спосіб, який перешкоджає набуттю правової охорони. Навпаки, аналіз обставин доведення зображень промислових зразків до загального відома дає підстави вважати, що розкриття було здійснено самим власником, який зазначає себе автором, або з його відома у період, що підпадає під дію гарантій Закону № 2174-IX.

Оскільки колегія Апеляційної палати дійшла висновку про застосування до вказаних правовідносин Закону України № 2174-IX, доводи апеляційної заяви щодо невідповідності оспорюваних промислових зразків критеріям охороноздатності «новизна» та «індивідуальний характер» колегія не оцінює.

За результатами розгляду апеляційної заяви, на підставі Закону України «Про охорону прав на промислові зразки», керуючись Регламентом Апеляційної палати Національного органу інтелектуальної власності, затвердженим наказом Міністерства економіки України від 23.11.2023 № 17768, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 04.01.2024 за № 21/41366, колегія Апеляційної палати

в и р і ш и л а:

1. У задоволенні апеляційної заяви Омельченка Романа Сергійовича відмовити повністю.

Рішення Апеляційної палати набирає чинності з дати його затвердження наказом Державної організації «Український національний офіс інтелектуальної власності та інновацій» та може бути оскаржено в судовому порядку протягом двох місяців від дати його одержання.

Головуючий колегії
Члени колегії

Л. Г. Запорожець
Л. І. Тумко
В. А. Рябоконт

44673629 - УКРНОІВІ
№Ріш-АП/83-25 від 16.12.2025
КЕП (Підписання проекту):
Запорожець Л. Г. 16.12.2025 15:10
3FAA9288358EC0030400
000063AF3A005C06DE00

44673629 - УКРНОІВІ
№Ріш-АП/83-25 від 16.12.2025
КЕП (Підписання проекту):
Тумко Л. І. 16.12.2025 15:02
3FAA9288358EC0030400
00003DFC3800F222E400

44673629 - УКРНОІВІ
№Ріш-АП/83-25 від 16.12.2025
КЕП (Підписання проекту):
Рябоконт В. А. 16.12.2025 14:09
3FAA9288358EC0030400
0000BB403B008BDFE100